

PAUL DE KEYSER, VANDAAG NOG RELEVANT?

Paul De Keyser is bij de KBOV maar al te goed gekend als eerste voorzitter van onze vereniging. En toch had hij nog andere verdiensten die maken dat hij in dit laatste nummer van Van Mensen en Dingen niet mag ontbreken.

Hij was namelijk een folklorist en later ook volkskundige, iemand die op academisch niveau aandacht besteedde aan folklore en volkskunde. Het onderwerp komt nu nog amper aan de bak in wetenschappelijke kringen, elders eigenlijk evenmin. Helemaal onlogisch is dat niet, net zoals met alles moet je mee met de tijd. Tijden veranderen, samenlevingen evolueren en disciplines die zo nauw verbonden zijn met het reilen en zeilen van het leven van de mens moeten onvermijdelijk volgen om relevant te blijven.

Waar de KBOV in 1926 begon als Oost-Vlaamse Bond der Folkloristen, gaan we nu door het leven als Koninklijke Bond der Oost-Vlaamse Volkskundigen. Een naamsverandering die volledig paste in de veranderende tijdsgeest. Folklore maakte immers onherroepelijk plaats voor volkskunde. Intussen kan ik al melden dat we nu ook alweer achterophinken en dat een nieuwe naam zich misschien zal opdringen binnenkort. Voorlopig echter nog niet, we zijn verknocht aan onze KBOV, het bekt zo goed en zelfs in lange versie heeft het iets. Maar waar het voor staat, de discipline die onze kerntaak is, dat zal sowieso evolueren. Hopelijk evolueren we mee. Het thema zal alvast nooit verdwijnen, welke naam het ook krijgt, daarvoor sluit het te goed aan bij de

mens maar zal het ooit nog zijn zoals in de tijd van De Keyser? Nee, zo wordt het nooit meer. Maar omdat het verleden eren een sterke toekomst garandeert, publiceren we hier nog eens twee bijdragen van Paul De Keyser.

Een eerste verscheen in 1938 in Oost-Vlaamse Zanten en was gewijd aan de plek van folklore binnen de wetenschappelijke kringen. Het verschil tussen folklore als wetenschap en folklore als toegepaste wetenschap was het onderwerp van de inleidende speech die De Keyser gaf tijdens de 2e landdag voor Folklore van de Bond (27-28 november 1937).

De tweede bijdrage, verschenen in 1942, gaat over heemkunde, volkskunde en folklore ten opzichte van opvoeding en onderwijs. Er werd regelmatig gedebatteerd over de verhouding tussen volkskunde en folklore en andere maatschappelijke domeinen zoals hier onderwijs. Deze bijdrage was de inleidende rede die De Keyser gaf tijdens het 16e Philologencongres in Gent op 17 mei 1942.

Beide artikels voedden het debat omtrent de plek van folklore en volkskunde in de samenleving. Ze inspireerden en gaven ruimte voor nieuwe inzichten. Dat ze u ook mogen inspireren!

Over Paul De Keyser

Paul De Keyser werd geboren in Gent op 14 oktober 1881. Hij promoveerde in 1914 tot doctor in de Germaanse filologie aan de Gentse Rijksuniversiteit. Begin jaren '30 werd hij ook nog licentiaat in de kunstgeschiedenis.

Na een korte periode als leerkracht in het middelbaar onderwijs keerde hij terug naar de Rijksuniversiteit Gent. Hij schopte het tot hoogleraar volkskunde en had zo de primeur om de eerste academisch geschoolde volkskundigen te onderrichten. Onder hen klinkende namen, zoals onder andere K.C. Peeters.

In 1926 stichtte hij de Oost-Vlaamse Bond der Folkloristen en in 1932 het Gentse Museum voor Folklore. Hij overleed op 22 februari 1966 maar blijft binnen de KBOV altijd een aanwezige folklorist en volkskundige.

Bronnen:

KBOV-archief.

Album prof. dr. Paul De Keyser aangeboden bij zijn zestigste verjaardag, 1951. Huldebetoon aan prof. P. De Keyser, in: Oostvlaamse Zanten, 1961.